

א) [לעיל ת.], ב) ס"א
ב) דמותא ווע' פסקים יא.
ג) גליון מהר"צ, ד) א פי
ה) נמקום שטעו חכמים ולא
דברו מהלכה לא רצה
לנטות ולומר טעו אלא
אמרו ברותא היא כלומר
דעת חלוטת היא. ערוך
ערך בר ד' (ד) ו'ע"ע מוס'
כמוכח ל: ד"ה ו'א' דלא
מזין.

לעזר רש"י

קובציי"ל [קוביציי"א].
רחמת ראש, רסן.

מוסף רש"י

אם תימצי לומר
המגביה
להבירו. כלומר אפילו אם
תמלא לומר המגביה כו'
(לעיל ת.) ובית פגיה.
בית ראשה ולחיה (שבת
נא) בית ראש של אפסר
(סוטה מה. וראה לקמן ז.א.)

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

במדה זו. לקמיה מפרש למעוטי מאי: אי הכי. דלתנא קמא
איפכא קני אלא קני משיכה בגמל והנהגה בחמור ליערבינהו
וכו' מושכין ומנהיגין: איכא חד לד דלא קני. להכי לא מצי למתני
בתרבייהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושכין בגמל ומנהיגין בחמור

במדה זאת קנו ר' יהודה אומר לעולם לא
קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור
קתני מיהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הדין
דאפילו רכוב והא דקתני מושך ומנהיג
לאפוקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה
בגמל והנהגה בחמור קמושמע לן דאפילו
איפכא נמי קני אי הכי ליערבינהו וליתנינהו
שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין
בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי
משיכה בחמור ואיכא דאמרי ההנהגה בגמל
ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו
למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא למעוטי
איפכא אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו
צד אחד דלא קנה אית דאמרי משיכה בחמור
ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ת"ש באחד רכוב
חמור ואחד תפוס במוסירה זה קנה חמור וזה
קנה מוסירה שמע מונה רכוב קני הכא נמי
במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב
במוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה
וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני
דקמגבה ליה בן דעת אלא תפוס במוסירה
במאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה
וזה קני מה שתפוס בידו ה' האי מאי אם תימצי
לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו
הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא
דחבריה האי אדעתא דידיה קא מגבה ליה
איהו לא קני לאחריו מקני אמר רב אשי יזה
קנה חמור ובית פגיה וזה קנה מה שתפוס
בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו
אמר לעולם כדקתני הואיל ויכול לנתקה
ולחביאה אצלו יוהא דר' אבהו ב' ברותא היא
דאי לא תימא הכי ה'לית שהיא מונחת חציה
על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד
והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר
והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא
קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא
אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש
ר' אליעזר אומר ורכוב בשדה ומנהיג בעיר
קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו
מנהיג תרי גווני מנהיג אי הכי רכוב בעיר
מאי טעמא לא קני אמר רב כהנא לפי
שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר
ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה
ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם
להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא
מאי דעבד עבד קני הכא נמי מאי דעבד
עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין
ואי

עבד וקני אלא 'במקח וממכר

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שמופס צידו אחד מן הראש א"נ הכא איירי כשיתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש השני לארץ ושליש שילוח הקן (חולין דף קמא): דקאמר זיל טרוף זיל אקן דלגזבינהו ולקנינהו התם נמי והגבהו על ידו יותר ממה שהיה תחילה שהרי קצת מפיחים למעלה לכך ו' קני: א"י הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי אמרת בשלמא לא מייירי במנהיג צרגליו לכך צעיר לא קני דלא אולא מחמתיה לפי שיש בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים באמצע הדרכים אלא אי אמרינן במנהיג צרגליו א"כ אולא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

ט.

מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא. תימנה מנ"ל דלמא כ"ש רכוב
דמפס ציה ואי משום דשיירה אטו ככל דוכתי תנא
כולהו קניינן וי"ל דממשה יתיר' קדייק דליערבינהו ולתנינהו שנים
שהיו מושכין או מנהיגים בין בגמל בין בחמור ותו לא מדקתני
צלישנא יתירא ש"מ דלמעוטי רכוב
אתא והיינו דפרין בתר הכי
וליערבינהו ולתנינהו וא"ת לעולם
מנ"ל למעוטי רכוב דלמא הא דלא
ערבינהו כדי לאשמועינן דמשיכה
אורחא בגמל והנהגה בחמור ואפ"ה
אחד מושך ואחד מנהיג בגמל לא
מצטל משיכה דאורחא בגמל את
ההנהגה דלא אורחא וכן בחמור
איפכא ולכן תנא בתר הכי אחד
מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי
רכוב וי"ל כיון ששמיענו שמשיכה
והנהגה שניה קנו בגמל ובחמור
פשיטא שאין אחד מצטל חצירו משום
דהאי אורחיה והאי לאו אורחיה אכל
במתני משמיענו שפיר שאין מצטל
רכוב ומנהיג צרגליו את מנהיג
לחודיה לפי שיש צרכו כל מה שיש
במנהיג ועוד דמפס ציה: א"י הכי
ליערבינהו ולתנינהו. לפי מאי דס"ד
דרכוב קני ומשיכה והנהגה בין בגמל
בין בחמור צמדה זו קנה אתא
למעוטי שום קנין אחר או רכוב
במקום מנהיג: א"י הכי היינו ר'
יהודה. הוה מצי לאקשוי מגופה דקתני
או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג
ש"מ דצדח ד' קני: ונקני נמי
רכוב במוסירה. אי גרסינן אי הכי
ה"פ אי אמרת בשלמא כשאין מנהיג
צרגליו ורכוב קני הצהמה משום
דמפס ציה א"ש דלא קני מוסירה
דצמטלטלין לא שייך קנין של מוסירה
אלא בהגבה או משיכה אכל אי
מייירי במנהיג צרגליו לקני נמי
מוסירה צמשיכת הצהמה אי אמרינן
משוך צהמה זו וקני כלים שעליה קני
דלקמן מיבעיא לן אי קני אי לא
קני ליפוט מהכא דלא מהני:
והשאר לא קנה לא זה ולא זה.
ואפילו אי אמרינן משוך
צהמה וקני כלים שעליה קני הכא
כיון דמפס במוסירה לא קני רכוב
נמי לא קני כדאמרינן אדעתא דדיה
אגבהו איהו לא קני כו':
דאי לא תימא הכי מלית שהציה
כו'. קצת קשה מנ"ל שלא
יחלוק רבי אבהו אף ציה:
הואיל ויכול לנתקו ולהביאו אצלו.
תימנה דמשמע דאם נתקה
שהוא קונה כו' משום שעל ידו
הגבהה למעלה משלש ומאי שנא
מעני המנקף צראש הזית (גיטין
דף ע"ג): שאין צו גזל אלא מפני דרכי
שלוס וכן פרק הגזול קמא (צ"ק דף
נא. ושם ד"ה והי מילי) הזורק סלע של
חצירו לים פטור ומוקי לה דלאדיי
אדויי אלמא לא חשיב מה שהגבהה

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שמופס צידו אחד מן הראש א"נ הכא איירי כשיתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש השני לארץ ושליש שילוח הקן (חולין דף קמא): דקאמר זיל טרוף זיל אקן דלגזבינהו ולקנינהו התם נמי והגבהו על ידו יותר ממה שהיה תחילה שהרי קצת מפיחים למעלה לכך ו' קני: א"י הכי רכוב בעיר מאי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי אמרת בשלמא לא מייירי במנהיג צרגליו לכך צעיר לא קני דלא אולא מחמתיה לפי שיש בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים באמצע הדרכים אלא אי אמרינן במנהיג צרגליו א"כ אולא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

משוך

עין משפט
נר מצוה

כב א מיי' פ"ז מהל'
אביה ה' ה ועי'
ההשגות ובמ"מ סג עשין
עד טוש"ע ח"מ סי' רע"א
ספיק א:
כב ב ג מיי' שם ה' ז
טוש"ע שם ספיק ג:
כד ד ה טוש"ע ח"מ סי'
רפט ספיק ה וע"ש:
כה ו ז מיי' פ"ב מהל'
מכירה ה' י ועין
במ"מ סג עשין פג
טוש"ע ח"מ סי' ק"א ספיק
ה:

רבינו חננאל

פ"י איכא חד צד דלא
קני ימי שיש שאומר משיכה
בחמור לא קני אבל בגמל
בין במשיכה בין בהנהגה
קני. ויש מי שאומר הנהגה
בגמל לא קנה אבל חמור
בין במשיכה בין בהנהגה
קני. פ"י פניה רצועות
של מוסירה הנתונות על
לחיה ועל פרוחתה. סוגיא
דשפעתא טלית מונחת על
גבי קרקע וחציה על גבי
עמוד בא אחר והגביה
חציה מעל גבי קרקע
ובא אחר והגביה חציה
שעל גבי עמוד א'. רכוב
אי קני אי לא קני ת"ש
ר"א אומר רכוב בשדה
קנה וכו' ודחי' התם
במנהיג ברגליו אי הכי
היינו מנהיג. ופרקי' תרי
גוויי מנהיג. ואסקי' במקח
וממכר אי אמר ליה קני
כדרך שבני אדם קונין אי
ברשות הרבים רכוב קנה.

א) חקר פה בהעמקה ונראה
ד"ל קט מתייחס.

